

ΠΙΓΚΟΥΤΙΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΤΙΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διεύθυνσις: Σολωμοῦ 54. Ἀριθ. Τηλ. 54—208.
20 Μαρτίου 1937

ΕΤΟΣ 10^{ον} ΦΥΛΛΟΝ 5^{ον}
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2—
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν » 3—

Ἑλληνόπουλα: Ἐχετε καθήκον νὰ γίνετε καλλίτερα
ἀπὸ ὅτι εἴσασθε. Ὁ ΠΙΓΚΟΥΤΙΝΟΣ θὰ σᾶς βοηθήσῃ.

Ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ
Σώματος Ἑλλήνων Προ-
σκόπων, ἰδρυτῆς καὶ Ἀρχη-
γὸς τοῦ Συστήματος τῆς 3ης
Ὁμάδος Ναυτοπροσκόπων
Ἀθηῶν κ. Μάρκος Μίνδλερ,
ὁ ὁποῖος κατὰ εὐτυχῆ σύμ-
πτωσιν ἐορτάζει τὰ γεννέθλιά
του συγχρόνως μὲ τὴν ἐπέ-
τειον τῆς ἰδρύσεως τῆς ὁμά-
δος του.

Ἐυχόμεθα εἰς τὴν οἰκογέ-
ρειάν του καὶ τὴν ὀμάδα του
νὰ τὸν χαιρόμεθα ἐπὶ πολλὰ
πολλὰ χρόνια.

28 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὴν 28 Μαρτίου 1937
συμπληροῦνται 25 χρόνια
ἀπὸ τὴν ἡμέρα πὸν ἰδρύθη
ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ προσκο-
πικὴ ὀμάς. Πρόκειται περὶ
τῆς 3ης Ὁμάδος Ἀθηῶν
Ναυτοπροσκόπων, ἰδρυθείσης
ἀπὸ τὸν καὶ σήμερα Ἀρχη-
γόντης κ. Μάρκον Μίνδλερ.

2 ΜΑΡΤΙΟΥ

Κανείς δὲν ξεχνᾷ πῶς αὐτὲς τὶς μέρες, τὴν 25 Μαρτίου, γιορτάζεται ἡ πιὸ μεγάλη ἐπέτειος τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Γυρίστε ὅλη τὴ θύμησή σας στοὺς ἥρωες ἐκτελεστὰς αὐτῆς τῆς ἐπετείου καὶ ὑποσχεθῆτε τους νὰ καταβάλλετε ὅλες σας τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ ἀνυψώσετε τὴν Πατρίδα μας στὸ σημεῖο ποὺ τῆς ἀξίζει.

II.

ΒΩΗΘΗΣΕ

Προχθὲς περνοῦσα μπρὸς ἀπὸ ἓνα ξυλάδι-κο. Ἦταν 2 τὸ μεσημέρι καὶ οἱ ἐργάτες δὲν δούλευαν. Ἄλλοι κοιμῶταν, μερικοὶ καθόνταν καὶ μιλοῦσαν καὶ πέρα σὲ μιὰ γωνία ἓνα παιδί μὲν 12 χρονῶν καθόταν ξαπλωμένο πάνω στὰ ροκανίδια καὶ διάβαζε ἔχοντας ὅλη τὴν προσοχή στὸ διάβασμά του.

Ἦθελα μερικὲς πληροφορίες γιὰ κάτι κατασκευὲς τῆς ἐνωματίας μου καὶ προχώρησα πρὸς τοὺς ἐργάτες ποὺ μιλοῦσαν. Περνώντας ἀπὸ μπροστά του εἶδα τὸ βιβλίον ποὺ διάβαζε. Πῆρα τὶς πληροφορίες μου καὶ ἔφυγα βιαστικὸς γιὰτι εἶχα καὶ ὄλες ἀργήσει στὸ μάθημά μου.

Τὸ μάθημά μου σήμερα δὲν ἦταν εὐχάριστο. Τὸ μυαλό μου δὲν τὸ εἶχα σ' ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἔλεγε ὁ καθηγητὴς ἀλλὰ σ' ἐκεῖνο τὸ παιδί ποὺ ξαπλωμένο πάνω στὰ ροκανίδια ἐξακολουθοῦσε νὰ διαβάζῃ μὲ τὴν ἴδια προσοχή τὸ βιβλίον του.

Τότε εἶδα ξανά ἐκεῖνη τὴν σελίδα: ἓνα χέρι ἀρματομένο μ' ἓνα δίκωπο μαχαίρι μὲν ἔβγαίνει ἀπὸ μιὰ πρόσφατη πληγή. Καὶ ἀπὸ κάτω ἔγραφε: ὁ Χ πῆρε τὴν ἐκδίκησή του.

Τότε σκέφθηκα: Δὲν ἔκανα καλὰ ν' ἀρίσω αὐτὸ τὸ παιδί νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ διαδίσμά του, ἔπρεπε νὰ δράσω μὲ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ τοῦ ἐμποδίσω αὐτὸ τὸ διάβασμα.

Τὴν ἄλλη μέρα πῆγα νὰ τὸ βρῶ, πληροφορήθηκα ὅτι εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ κατάστημα γιὰτι εἶχε σκοτωθεῖ μὲ τὸν προϊστάμενό του.

Τότε μινάχα κατάλαβα τὸ κακὸ ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ βιβλία. Τὰ παιδιά στὴν ἡλικία αὐτοῦ τοῦ ἐργατοῦ ποῦ θέλουν νὰ μάθουν τὸ καλὸ ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ τὸ διακρίνουν.

Παραδέχονται γιὰ καλὸ κάθε τι ποὺ τοὺς δίνει καλὴ ἐντύπωση καὶ ὑπόσχονται νὰ ζή-

σουν τὴ ζωὴ τους μὲ ὁδηγὸ αὐτὸ τὸ ἰδιαικό.

Ἐμεῖς εἴμαστε πρόσκοποι, ξέρουμε τὸ καλὸ, ἐπειδὴ τὸ ξέρουμε, μποροῦμε νὰ τὸ ἀκολουθήσουμε. Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ἂν ἔχουμε μιὰ ἀμφιβολία ρωτοῦμε τὸν Ἀρχηγὸ μᾶς καὶ μᾶς τὴν λύνει. Αὐτὰ τὰ παιδιά δὲν ξέρουν τὸ καλὸ, δὲν ἔχουν πρὸν νὰ συμβουλευθοῦν. Αὐτὰ τὰ παιδιά πρέπει νὰ βοηθήσουμε, αὐτὰ τὰ παιδιά πρέπει νὰ συμβουλέψουμε καὶ νὰ τὰ σώσουμε ἀπὸ αὐτὰ τὰ βιβλία. Ἐπεμβαίεται σὲ κάθε τέτοια περίσταση, μιλήστε τοὺς φιλικὰ, ἐξηγεῖστε τοὺς τὸ ἀδικό τους, προσφερθεῖται νὰ τοὺς δώσετε βιβλία προσκοπικά, προσπαθήστε νὰ τὰ κάνετε προσκόπους, καλοὺς πολίτας, καὶ νὰστε βέβαιοι πῶς κάνατε τὸ καθήκον σας σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση.

II.

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

(Συνέχεια)

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἄλλαξε φερνόταν μὲ περιστότερη εὐγένεια καὶ προσπαθοῦσε νὰ κερδίσῃ τὴν ἀγάπῃ τοῦ συντρόφου του.

Δὲν πρέπει νὰ θυμώσης φίλε, εἶπε ὁ ἀγνωστος καὶ μὴν νομίσης πῶς ἔχω κανένα μυστικό. Σοὺ φέρθηκα ἔτσι γιὰτι ἦ κούραση τῶν τελευταίων ἡμερῶν μὲ εἶχε ἐνευρίσῃ. Λέγομαι Σπύρος Χρῦσος καὶ εἶμαι.....

Μὴν προχωρεῖς, δὲν ἔχω κανένα λόγο νὰ μάθῃ περισσότερα. Ἄν πιὸ ἀργὰ χρειασθῆς νὰ μοῦ ζητήσης καμιά πληροφορία τότε ἐξηγούμεθα καλύτερα, τώρα ἔλα νὰ κοιμηθῶμε καὶ οἱ δύο ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυση.

Ὁ Γιάννης εἶχε καὶ ὄλες κοιμηθῆ λέγοντας τὰ λόγια αὐτά. Τὸν Σπύρο ὅμως τὸν σκανδάλιζαν τὰ 2 σακουλάκια.

Ἐνας πόνος στὰ νεφρὰ τὸν ξύπνησε. Μὰ τί ἐβλεπε; ὁ Σπύρος φόρτωνε στὸν γάϊδαρό του τὸν χρυσό; Τί σημαίνουν αὐτά; Ἄστοι; δὲν πιστεύω! Αὐτὸ σημαίνει ἀπάντησε ὁ Χρῦσος πῶς ἐκμεταλεύομαι τὴν περίσταση ποὺ μοῦ ἔτυχε. 2 σακουλάκια χρυσὸς δὲν βρίζεται εὐκολα.

Ὁ Γιάννης ἦταν δεμένος χειροπόδαρα καὶ δὲν μποροῦσε νὰ κουνηθῆ.

Δὲν πιστεύω νὰ μ' ἀφήσης ἔτσι, δεμένο χωρὶς τροφίμα ὁ θάνατός μου εἶναι βέβαιος.

Παρακάλεσε τὸν Θεὸ νὰ σὲ σώσῃ. Δὲν βρῖσκω ἄλλον τρόπο γιὰ νὰ φύγω.

Ποῦ θὰ πάς; Θὰ μπορέσης νὰ εγῆς ἀπὸ τὴν ἔρημο;

Ναί! ἂν μοῦ δείξης τὸν δρόμο.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο)

ΠΑΝΤΑ ΒΡΙΣΚΕ ΤΟ ΚΑΛΟ

Αυτές τις μέρες κάποιος από την Ένωμοτία μου με ρώτησε αν μπορούσα να του εξηγήσω γιατί μαθαίνουμε να πηγαίνουμε στη γραμμή, να κρατούμε βήμα και να κάνουμε τόσους κόπους άχρηστους που άλλο σκοπό δεν έχουν παρά να μας κάνουν τέλεες ανθρώπινες μηχανές αξίες να ακολουθούν ώριμους κανόνες.

Εγώ δεν είχα την ίδια γνώμη νομίζω δηλαδή ότι στο βήμα και στη γραμμή βρίσκουμε μεγάλη ωφέλεια, τόση που ο κόπος μας ανταμείβεται καλά.

Κι' αυτά, γιατί νομίζω πως ήταν κανείς μπή στη γραμμή, κατορθώσει να χη, το ίδιο βήμα με τον διπλανό του, κρατάει έναν ανώτερο του που θα τον οδηγεί και θα δώσει σύμφωνα με ώριμους κανόνες, έκανε κι' άλλας το πρώτο βήμα για να γίνει καλός πολίτης.

Γιατί αλήθεια πιά είναι τα προσόντα ενός καλού πολίτου; τίποτε άλλο από την υπακοή στους νόμους της κοινωνίας μέσα στην οποία ζει, πράγμα που ισοδυναμεί με την υπακοή στους κανόνες του βιολογικού, την προσπάθεια να βοηθήσει τον πλησίον του, που δεν έχει καμιά διαφορά από την προσπάθεια που κάνει για να ακολουθήσει τον μπροστινό του και να δώσει το βήμα στον επόμενο του, την αντίληψη ότι πάντοτε πρέπει να υπάρχει ένας αρχηγός τον οποίον όλοι ακούν και βοηθούν στη δουλειά του, που δεν είναι τίποτε άλλο από την υπακοή στον ανώτερο που ρυθμίζει το βήμα και από την προσπάθεια να βοηθήσει καλύτερα και τέλος η θυσία του για το καλό της ολόκληρης της Πατρίδας του, που δεν διαφέρει από τον κόπο που δίνουν όλοι για να δώσουν ένα καλό παράστημα στην ομάδα τους.

Γι' αυτό παιδιά νομίζω πως δεν πρέπει να θεμελιώσουμε αυτές τις ασκήσεις για βαρετές και άχρηστες, πρέπει πάντα να ξέρουμε ότι και στο πιο άγιο πράγμα υπάρχει χρησιμότητα και ωραία όψη.

Π.

Η ΔΙΚΑΙΗ ΟΨΗ

Μια μέρα σε μια συγκέντρωση πολλών ομάδων ο αρχηγός μου με έστειλε να πω κάτι σε ένα αρχηγό που στεκόταν πλάι μακριά. Περ-

νώνας μπροστά από δύο παιδιά άκουσα το ένα να λέει στο άλλο. «Τάμαθες να νέα; αυτές τις μέρες θα εξετασθώ για Β' Τάξεως» συνέχισα το δρόμο μου και γυρνώντας να φέρω την απάντηση στον αρχηγό μου είδα στην ίδια θέση τους δύο αυτούς προσκόπους να συζητούν για το γεγονός των εξετάσεων που επρόκειτο να υποστηρίξει ο ένας απ' τους δύο τους.

Τότε στάθηκα για μια στιγμή και κύτταξα τον ένα μετά τον άλλο. Ο ένας είχε στο δεξί μέρος της μπλούζας του ένα χιτρο και γ βαρύτερη θυμιά που ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του, έδειχνε πως αυτά που του έλεγε ο άλλος κάθε άλλο παρά τον ευχαριστούσαν. Ο άλλος ζωηρός με μιλία λαμπερά και πρόθυμη όψη διηγούνταν γεμάτος αγάπη για τον συντροφό του.

Αυτή η απλή παρατήρηση μ' έκανε όταν γύρισα σπίτι μου το βράδυ πριν κοιμηθώ να σκεφθώ πως ο άνθρωπος καμιά φορά παρανοεί την σημασία μιας πράξεως. Ασφαλώς το παιδί που σήμερα ήταν μισοθυμωμένο με τον φίλο του δεν θα είχε σκεφθεί πριν θυμώσει δεν θα μπόρεσε να καταλάβει γιατί ο αρχηγός του, ο ένωμοτάρχης του και όλοι οι βαθμοφόροι της ομάδας του δεν έκριναν καλό να γίνει Β' τάξεως. Δεν είχε παρά να δει την κατάσταση του εκείνη τη στιγμή. Μόνο που θυμώσε, μόνο που σκέφθηκε πως άδικαίτε, μόνο που διανοήθηκε πως ο αρχηγός του και ο ένωμοτάρχης του παραγνωρίζουν την αξία ήταν αρκετό για να καταλάβει ότι δεν ήταν απολύτως καλός προσκόπος.

Όχι παιδιά δεν έχω την γνώμη ότι πρέπει να παραδινόμαστε ψυχή τε και σώματι σε έναν άνθρωπο, αλλά νομίζω ότι πριν θυμώσουμε πρέπει να σκεφθούμε, πριν μισήσουμε πρέπει να εξετάσουμε καλά τη διαγωγή μας και ότι τέλος πρέπει να είμαστε πιο αυστηροί στον εαυτό μας.

Να είναι κανένας καλός προσκόπος δεν θα πη να έχει ικανότητες και γνώσεις πολλές, θα πη να ξέρη να αγαπά τον διπλανό του, θα πη να ξέρη να παίρνει όλα τα πράγματα απ' την όρθη και δίκαιη όψη τους.

Μ.

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Είναι ανοιξιάς. Ο καιρός είναι ωραίος. Ο Κώστας θέλοντας να απολαύσει την ωραία αυτή ημέρα, πέρνει την μοτοσυκλέτα του και ξεκινά για μιαήμερησία έκδρομη.

Έχει κι' άλλας παραμακρυνθή πολύ από το

σπίτι του. Στο βήθος του δρόμου βλέπει ένα χωριουδάκι π' απλώνεται μέσα στα δλοπ. άσινα λειβάδια που βρίσκονται δεξιά κι άριστερά του δρόμου. Είναι 10 τὸ πρωτὸ κι ἔλοι λείπουν στὶς δουλιές τους,

Μόνο μερικὲς γυναῖκες βρίσκονται στὸ ἐρημομένο χωριό.

Ἡ Αὐγή Αὐγερονὺ εἶναι μιὰ ἀπὸ αὐτές. Μέσα στὴν κούνια του κοιμάται ὁ Γιωργάκης τὸ πιὸ μικρὸ παιδί της. Δίπλα του ἡ Γιάννα παίζει μὲ τὴν κούκλα της.

Ἡ Αὐγή τέλειωσε τίς δουλιές τοῦ σπιτιοῦ. Ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ τὰ ψώνια, πέρνει λοιπὸν τὸ πανέρι καὶ λέει τῆς Γιάννας: ἐγὼ θὰ πάω νὰ ψωνίσω, ἐσύ κάθισε φρόνιμη κοντὰ στὸν ἀδελφό σου, παίξε μὲ τὴν κούκλα καὶ περίμενέ με.

Ἡ Αὐγή φεύγει κλειδώνοντας τὴν πόρτα, δυὸ μικρὰ παιδιὰ θέλουν πάντα προσοχή.

Ἡ Γιάννα παίζει ἡσυχά, νὰ τώρα θὰ πλεῖνη τὰ ροῦχα τῆς κούκλας της.

Βάζει λίγα ξύλα στὴ φωτειὰ καὶ μιὰ κατσαρόλα γεμάτη νερό, ἔπειτα πέρνει τ' ασπρόρουχα καὶ πλησιάζει στὴν φωτειὰ γιὰ νὰ τὰ ρίξη νὰ βράσουν ἀλλὰ εἶναι μικρὴ καὶ ἡ χειρονομία της ἀδέξια, τὰ ροῦχα πιάνουν φωτιά καὶ δὲν ἀργοῦν ν' ἀνάψουν. Τὶ ὥραϊα κόκκινη φλόγα, ἡ Γιάννα γεμάνη χαρὰ βρίσκει τὸ θέαμα θαυμάσιον. Ἀλλὰ οἱ φλόγες δὲν ἀργοῦν ν' ἀνάψουν καὶ τὴν κουρτίνα, τὴν καρέκλα τὸ τραπέζι, τὰ ἐπιπλα, τὸ σπίτι.

Ὅλα εἶνε μέσα στὶς φλόγες, ἡ Γιάννα τρομαγμένη φωνάζει τὴν μητέρα της, ἀλλὰ ποῦ, καμιά ἀπάντηση ἀπὸ τὸ ἐρημο χωριό.

Αὐτὴ τὴν στιγμή ὁ Κώστας περνάει μπρὸς ἀπ' τὸ χωριό. Οἱ φωνές τοῦ παιδιοῦ, ὁ πυκνὸς καπνὸς ποῦ ὀγκαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι τὸν κάνουν νὰ προσέξῃ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο. δὲν ἀργίει νὰ ἀντιληφθεῖ τί συμβαίνει.

Πηδώντας ἀπὸ τὴν μοτοσυκλέτα του τρέχει στὸ ἀναμμένο σπίτι. Προσπαθεῖ νὰ μπῆ ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀλλὰ εἶναι κλειδωμένη. Δὲν χάνει τὸ θάρρος του, μὲ μιὰ πέτρα σπάει τὸ τζάμι τοῦ παραθύρου καὶ περνώντας τὸ χέρι του ἀπὸ τὴν τρύπα ἀνοίγει τὸ παράθυρο καὶ μ' ἓνα πῆδ. βρίσκει στὸ ἐσωτερικό.

Ὁ καπνὸς τὸν ζαλίζει, ἀλλὰ προχωρεῖ, εἶδε τὴ Γιάννα πεσμένη μπρὸς τὸ κρεβάτι τοῦ ἀδελφοῦ της. Τὸ φουστάνι της ἔχει πιάσει φωτειὰ. Βγάζει τὸ σακκάκι του, τυλίγει τὸ παιδί γιὰ νὰ σβύσῃ τίς φλόγες ποῦ τὸ τριγυρίζουν καὶ πηδώντας μὲ ἀπόφαση πάνω ἀπὸ τὰ ἀναμμένα ἐπιπλα ἀφίνει τὴ Γιάννα στὰ χέρια τῆς μητέρας της ποῦ μόλις γύρισε ἀπὸ τὴν

ἀγορά. Ἐπειτα σώζει μὲ τὸν ἴδιο τρόπο τὸ μωρό.

Τώρα τέλειωσε ἡ δουλειὰ του. Πηδᾷ ἀπάνω στὴν μοτοσυκλέτα του καὶ φεύγει γιὰ νὰ ἐξακολοθήσῃ τὴν ἐκδρομὴ του.

Μιὰ εὐχαρίστηση εἶναι ἀπλωμένη ἀπάνω στὸ πρόσωπό του.

Π.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ἰπὸ Γ. Συμεωνίδη

Τὰ Χ ἐτέθησαν ἀντὶ μαύρων Τετραγώνων.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Ο	Ρ	Α	Σ	Ι	Σ	Χ	Κ	Σ
2	Σ	Ο	Ν		Χ	Η	Τ	Ι	Σ
3	Χ	Ρ	Χ			Ο			Χ
4	Ο	Ρ	Ζ			Χ			
5	Ι	Χ	Ο	Χ	Σ	Ι	Ο	Ν	Χ
6	Σ	Χ	Η	Τ	Α	Χ	Χ	Χ	Χ

ΟΡΙΖΩΝΤΙΩΣ

1=Αἰσθησις—Ἑλληνικὸ νησί

2=Τροφὴ ζώων—Προσωπικὴ ἀντωνυμία

3=Κατάπλασμα

4=Φυσικὴ ἔννοια εἰς τὸν πλυθυντικόν.

5=Ἱερὰ πόλις

6=Γράμμα ἰαφαβήτου

ΚΑΘΕΤΩΣ

1=Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία—ἀριθμητικόν

2=Φόρεμα

3=Ὑποθετικὸς σύνδεσμος

—Τὸ ὠραιότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου

4=Προϊόντα Καίσαρη

5=Κόκκινο ὑγρὸ

6=Αὐτοκέφαλος ἡμικρατικὸς ὄργανισμὸς

7=Ὄργανον χρησιμοποιοῦμενον τίς ἀποκρήες

8=Μπογιὰ

9=Ἐπίρημα

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Κατὰ τὴν ἰδρυοῦν τοῦ Προσκοπισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα τρεῖς ἐκ τῶν πρώτων ἐνδιαφερόμενων διὰ τὴν κίνησιν ἀνέλαβαν νὰ σχηματίσουν τὰς τρεῖς πρώτας ομάδας. Ἡ πρώτη σχηματισθεῖσα οὐκ ἀπὸ τὸν κ. Μάρκον Μίνδλερ ἔλαβε κατ' ἐπιμονὴν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς τὸν ἀριθμὸν ΤΡΙΤΗ διὰ τὰ μείνη ἢ πρώτη καὶ δευτέρα θέσις εἰς τοὺς ἄλλους δύο συνεργάτας του.

ΜΙΑ ἌΛΗ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Εἰς ἓνα προσκοπικὸ μαγαζὶ τοῦ Λονδίνου ὁ κ. Ἀθανάσιος Λευκαδίτης συνήντησε πρὸ ἐτῶν ἓνα παιδί μετ' προσκοπικὴ σπολὴ τοῦ ἐξήτησε πληροφορίας γιὰ τὸν σκοπὸ τοῦ Σώματός του καὶ γιὰ τὰ καθήκοντα ποὺ εἶχε ὡς πρόσκοπος. Τὸ παιδί ἀπήντησε μετ' εὐγένειας καὶ προθυμίας καὶ ἐτόνισε ὅτι τὸ κυριώτερον καθήκον του ἦτο νὰ κίνην κάθε ἡμέρα μιὰ καλὴ πράξι. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Λευκαδίτη ποῖα ἦταν ἡ καλὴ πράξις του τίς ἡμέρας ἐκείνες ὁ πρόσκοπος εἶπε περίπου τὰ ἐξῆς:

Ἄν μετ' τίς πληροφορίας, ποῦ σὰς ἔδωσα ἐβοήθησα εἰς τὸ νὰ σχηματίσετε μιὰ καλὴν ἰδέαν γιὰ τὸν προσκοπισμὸν, ὥστε ἅμα γυρίσετε στὴν Πατρίδα σας νὰ κίνητε ἐκεῖ προσκόπους ἐπραγματοποιήσα σήμερον τὴν πιὸ σπουδαίαν μου καλὴν πράξιν. Καὶ δὲν εἶχε ἄδικον γιὰτὸ ὁ σεβαστὸς μας κ. Ἀθ. Λευκαδίτης. Ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τοῦ Σώματός μας εἶχε χάρις στὸν μικρὸν αὐτὸν πρόσκοπον τὴν πρώτην του ἐπιφάνειαν μετ' τὸν προσκοπισμὸν.

ΚΑΝΕ ΚΑΘΕ ΔΟΥΛΙΑ ΜΕ ΟΡΕΞΗ

Ὁ Γιώργος εἶναι γεμάτος λύπη. Σήμερον ἔβη τὴν ἡμέραν θὰ διαβάξῃ. Ὅντε ποιητὴν οὔτε τίποτε. Κι' αὐτὸ γιὰτὸ; Γιατὶ ὁ δάσκαλός του τοῦ ἔδωκε ἓνα 5 σὰτ' ἑλληνικά. Εἶναι πάρα πολὺ λυπημένος, τ' οὐραγέται νὰ κλάψῃ. Μιὰ τέτοια ὥρτια μέρα εἶναι κλεισμένος μέσα σὲ 4 τοίχους καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ διαβάξῃ. Τὶ δυσκολίες ποὺ ὑπάρχουν στὴ ζωὴ! Ἀπέναντί του κάθεται ὁ Ἀλέκος, ἓνα παιδί γεμάτο ζωὴν, εὐθυμο, πρόθυμο, ἓνας καλὸς πρόσκοπος. Αὐτὸς σηκώθηκε σὲς 7 τὸ πρωτ',

πῆγε ἐκδρομὴ καὶ τώρα διασκεδάζει Ὁ Γιώργος ἔχασε τὴν ἡμέραν του. Ὅλη τὴν ἡμέραν ἦταν σκυθρωπὸς, κατσοφριασμένος, σκεπτικὸς. Δὲν διάβασε καὶ πολὺ γιὰτὸν ἔτρωγε ἢ ἰδέαν πῶς οἱ ἄλλοι διασκεδάζουν καὶ αὐτὸς ἦταν ἀναγκασμένος νὰ διαβάξῃ.

Ἡ ὥραν εἶναι 7. Ὁ Ἀλέκος γύρισε κι' ὄλας ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν, γεμάτος ὄρεξιν ἔβη καὶ ξαναδιάβασε μιὰ φορὰ τὰ μαθήματά του ποὺ εἶχε διαβάσει ἀπὸ τὸ Σάββατον καὶ ἔπεσε καὶ κοιμήθηκε ἡσυχῶς ἕως τὴν ἄλλην μέραν τὸ πρωτ'. Τὴν Δευτέραν ὁ Γιώργος καὶ ὁ Ἀλέκος συναντήθηκαν στὸ σχολεῖον. Ὁ ἓνας κατσοφρῆς καὶ λυπημένος γιὰ τὴν χθεσινὴν μέραν, ὁ ἄλλος γεμάτος διάθεσιν καὶ εὐθυμο. Ὁ ἓνας ἦταν ἀμελέτητος, ὁ ἄλλος διαβασμένος.

Κι' αὐτὸ γιὰτὸ; Γιατὶ ὁ Ἀλέκος διάβασε μετ' ὄλην τὴν ἡμέραν προσεχὴ ἐνῶ ὁ Γιώργος διάβασε χωρὶς καμίαν ὄρεξιν.

Ὁ Ἀλέκος εἶναι εὐτυχῆς, καὶ σὰν καλὸς πρόσκοπος ἐξηγεῖ στὸν φίλον του τὴν αἰτίαν αὐτῆς τῆς διαφορᾶς.

Ἀπὸ τὸ ἐπόμενον ἐξάμηνον ὁ Γιώργος ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους μαθητάς. Π.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Προσκόπων ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὰς 49 χώρας τὰς ὁποίας ἔχει ἀναγνωρίσει ἡ διεθνὴς Επιτροπὴ ἀνῆλθε τὸ τέλος τοῦ 1936 εἰς 2.552.832. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς παρουσιάζει αἰξήσιν ἀπὸ πέρυσιν κατὰ 86.869. Ἡ αἰξήσιν αὐτὴ ὀφείλεται κατὰ 72.717 εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀυτοκρατορίαν, τῆς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς τῶν Προσκόπων ἔφθασε τοὺς 1.011.936.

ΤΟ ΣΑΛΕ ΤΟΥ ΚΑΥΤΕΡΣΤΕΓΗ—ΕΛΒΕΤΙΑ

Τὰ χειμερινὰ σποδὸν ποὺ ὀργανώθησαν ἐκεῖ προσέλκυσαν πολλοὺς Προσκόπους ἀπὸ πολλὰς χώρας, περισσότερους ἀπὸ κάθε προηγούμενον χρόνον. Τὸ σάλε θὰ εἶναι ἀνοικτὸν καὶ πάλιν γιὰ κάθε πρόσκοπον ἀπὸ τὸν Ἰούλιον ἕως τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ.

ΟΛΔΑΝΔΙΑ

Ἡ προπαρασκευὴ τοῦ Τζάμπορη προχωρεῖ ἱκανοποιητικὰ. Θί ἐκεῖ πρόσκοποι ἐρ-

γάζονται έντατικῶς. Ἡ Ἀγγλικὴ δὴμὰς θὰ ἀποτελεσθῆ ἀπὸ 8.000 προσκόπους περίπου

ΒΟΛΟΣ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας Μ. Λεβῆ)

Ὁ προσκοπισμὸς τῆς πόλεως μας ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 δμάδας προσκόπων, 1 Ναυτοπροσκόπων καὶ 2 Ἀυτοπούλων.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημητριάδος 168 εὑρίσκεται ἡ Δέσχη ὄλων τῶν δμάδων καὶ τὰ γραφεῖα τῆς Ἐφορίας.

Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ προσκοπικοῦ συνδέσμου εἶναι ὁ κ. Λεμπέσης καὶ τοπικὸς ἐφορος ὁ κ. Μεσημέρης χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν προσκοπικὴν ἰδέαν τῶν 2 τούτων ὁ προσκοπισμὸς τῆς πόλεως μας συνεχῶς προοδεύει.

ΑΘΗΝΑΙ

Ὅλοι αἱ δμάδες ἐόρτασαν τὰ 80 χρόνια τοῦ Ἀρχιπροσκόπου.

Ἡ 3η ΟΝΑ ἐόρτασε τὸ γεγονός εἰς τὴν Δέσχη τῆς. Εἰς τὴν ἐορτὴν παρόντη καὶ ὠμίλησε καὶ ὁ ἰδρυτὴς Ἀρχηγὸς τῆς κ. Μ. Μινδλεοῦ.

Τὴν 28ην Μαρτίου ἡ 3η ΟΝΑ ἐορτάζει τὰ 25 χρόνια τῆς. Τὴν Κυριακὴ θὰ γίνῃ ἐορτὴ εἰς τὴν Δέσχη τῆς.

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἰδρύσεως τῆς συμπίπτει μὲ τὰ γενέθλια τοῦ ἰδρυτοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς δίδει διπλὴν χαρὰν εἰς τοὺς ἐορτάζοντας προσκόπους τοῦ συστήματος ποὺ εἴχονται χρόνια πολλὰ καὶ ἐδνυχισμένα καὶ σιὸν ἰδρυτὴν καὶ σιὴν δμάδα.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΟΔΗΓΟΥ

Συνέχεια

Ὁμόνοια—Νέα Φιλαδέφεια, εἰς τὴν γωνίαν Πατησίων—Σταυρωμένον

Ἀθῆναι—Νέα Κοκκινα, εἰς τὴν γωνίαν Μετάνδρου—Ζήνωνος.

Ἀθῆναι—Νέα Σφαγεῖα, εἰς τὴν γωνίαν Ζήνωνος Πειραιῶς

Ἀθῆναι—Ραφίνα, εἰς τὴν γωνίαν Μετάνδρου—Σοφοκλέους.

Ἀθῆναι—Ρέα—Διόνυσος, εἰς τὴν Γωνίαν Κρατίνου—Ἀθηναῖς.

Εἰς τὴν Πλατείαν Κάνιγγος αἱ Γραμμαῖ

Ἀθῆναι Ἀμαρουσίου—Κηφισιά.

Πλατεῖα Κάνιγγος—Νεράιδα Χαλανδρίου—Φραγκοκλησιά.

Πλατεῖο Κάνιγγος—Γαλλικὸν Νοσοκομεῖον—ὁδὸς Γκύζη.

Ἀθῆναι—Μελίσσια καὶ Ἀθῆναι Πεντέλη.

Τὸν Σταθμὸν Λαυρίου αἱ Γραμμαῖ

Σταθμὸς Λαυρίου—τέρμα Φυλῆς—κάτω Πατήσια.

Σταθμὸς Λαυρίου—Νέα Ἰωνία.

Σταθμὸς Λαυρίου Ριζούπκλις—Περισσός.

Σταθμὸς Λαυρίου—Γαλάτσι.

Σταθμὸς Λαυρίου—Ἄγ. Ζώνη.

Τὴν Πλατ. Ἀνεξαρτησίας (Βάθη) αἱ γραμμαῖ

Ἀθῆναι—Χασιά.

Ἀθῆναι—Μποριάτι

Ἀθῆναι—Λαύριον—Σούνιον.

Ἀθῆναι—Μαρκόπουλον.

Πλησ. πλατείας Ἀνεξαρτησίας αἱ γραμμαῖ.

Ἀθῆναι—Σκάλα Ὁρωποῦ εἰς τὴν ὁδὸν Μάρνη 35.

Ἀθῆναι—Νέα Μάκρη—Μαραθῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Μάρνη 39.

Ἀθῆναι—Καλύβια—Ἀνάβυσσος, εἰς τὴν ὁδὸν Μάρνη 46.

Ἡ Ἐναμοτία Δελφίνων τῆς 3ης ΟΝΑ ἔκανε πέτοινα μπαμποῦ ὠραϊότατα. Ἡ τιμὴ τους εἶναι μικρὴ 7 δραχ. ἕκαστον.

Εἰς τὸν προηγουμένον διαγωνισμὸν ἐκέρδισε ὁ νηπιόπρόσκοπος Α. Ἰωαννίδης.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ σύζυγος : ὁ γείτονάς μας πέθανε, θὰ πᾶς σιὴν κηδεῖα του ;

Ὁ σύζυγος : Ὁχι ! Αὐτὸς θὰ ἔρθῃ σιὴν δική μου ;

Κύριε ἀστυνόμε σὰς εἰδοποίησα ὅτι ἔχασα τὸ ρολόϊ, ἀλλὰ ἔκανα λάθος, τὸ βρῆκα.

Ἀργά, ὁ κλέπτης συνελήφθη.

Ὁ Δάσκαλος. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ ποὺ μοῦ ζητᾶς ἄδεια γιὰ νὰ πᾶς σιὴν κηδεῖα τῆς γαγιῶς σου.

Ὁ μαθητὴς : Ναί, γιὰτὶ ἡ μία ἦταν δίδυμη

Λοιπὸν φίλε, δὲν εἶσαι πιά θανατοουργὸς, δὲν κατατίνεις σπαθιά ;

Ναί, ἀλλήθεια αὐτὸ μοῦ ἔκοβε τὴν ὄρεξη.

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια Τονώνει τὰ ούλα
Θεραπεύει τὰς ἀφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ
Στόματος τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπεύει
τὴν τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ

**ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΛΠ.**

ΜΑΝΤΙΛΙΩΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

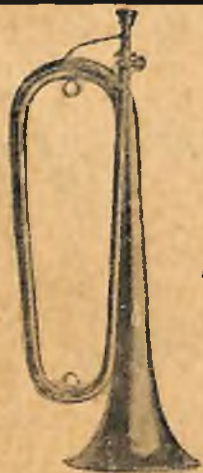
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 19

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ

ΤΟΥΣ ΚΕΡΚΟΥΡΟΥΣ

ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΗΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ & ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ

ΤΥΜΠΑΝΑ & ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ & ΑΦΟΙ ΑΠΕΤΙΑΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 53.223

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 15

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57